

Új kiadás – Énekek éneke

Az 1975-ben megjelent és 1990-ben revideált protestáns új fordítású Biblia legújabb revíziójának próbakiadását tartja kezében a Tisztelt Olvasó. A Magyar Bibliatársulat 2006-ban kezdett hozzá a revízió előkészítéséhez, az észrevételek gyűjtéséhez. Munkánk most jutott el arra a pontra, hogy az egyházi bibliaolvasó közvélemény elé tárhatjuk a Szöveggondozó Bizottság revíziós munkájának gyümölcseit, köztük az Énekek énekét.

A bibliai szöveg gondozása során a következő revíziós alapelvekhez igyekeztünk tartani magukat: 1. Figyelembe vettük és értékeltük az 1990 és 2008 között beérkezett észrevételeket és javaslatokat. 2. Meg kívántuk őrizni az új fordítású Biblia alapvető szövegkritikai és fordítási döntéseit (a formális és a dinamikus ekvivalencia kiegyensúlyozott alkalmazása), a bibliai szöveg tagolását és az emelkedett, mai beszélt köznyelvi szintet. Ezeken a területeken csak akkor változtattunk az új fordítás szövegén, ha azt a mai írásértelmezési és fordításelméleti konszenzus megkövetelte. 3. Javítottuk a felismert nyomdahibákat, fordítási tévedéseket és archaikus (a mai beszélt nyelvben már nem használatos) kifejezéseket. 4. Igyekeztünk javítani a fordítás egységességén, következetességén. 5. Törekedtünk a „jó magyarságú” nyelvi megoldásokra, valamint arra, hogy az új bibliai szöveg felolvasva („szószéki használat”) is jól hangozzék. Legfőképpen pedig azt reméljük, hogy a revíziós munka eredményeként Isten igéje még inkább érthetően és tisztábban szólhat meg magyar nyelven.

A most kézben tartott szöveget a Magyar Bibliatársulat tagegyházainak hivatalos honlapjain, pdf formátumban jelentetjük meg.

Köszönjük az eddig kapott észrevételeket, és arra szeretnénk kérni mindenkit, hogy a revideált szöveggel kapcsolatos véleményével bátran keressen meg bennünket az info@bibliatarsulat.hu e-mail címen vagy levélben a 1113 Budapest, Bocskai út 35. postacímen.

Magyar Bibliatársulat

ÉNEKEK ÉNEKE

A vőlegény és a menyasszony találkozása

1¹Énekek éneke. Salamoné.

²Csókoljon meg engem szája csókjaival:

Szerelmed jobb a bornál!

³Jó illata van olajodnak,
neved, mint a kiöntött olaj;
ezért szeretnek téged a leányok.

⁴Vigyél engem magaddal, fussunk,
vezess a szobádba, királyom!
Ujjongva örülünk veled,
emlegessük bornál is jobb szerelmedet,
méltán szeretnek téged!

⁵Jeruzsálem leányai!
Én barna vagyok, de szép,
olyan, mint Kédár sátrai
és mint Salamon szőnyegei.

⁶Ne nézzétek, hogy milyen barna vagyok,
a nap süttött le engem.
Anyám fiai haragudtak rám,
szőlőt őriztettek velem;
a magam szőlőjét nem őriztem.

⁷Mondd meg nekem te,
kit lelkemből szeretek,
hol legeltetsz, délben hol deleltetsz?
Miért keresgéljelek társaid nyájainál?

⁸Ha nem tudod, ó, asszonyok szépe,
indulj el nyájam nyomán,
és legeltesd kecskéidet
a pásztorok tanyáinál!

⁹A fáraó kocsiába fogott paripákhoz hasonlítalak, kedvesem!

¹⁰Két orcád bájos a láncocskák közt,
nyakad a gyöngysorokban.

¹¹Aranyláncokat készítünk neked
ezüstgolyócskákkal.

¹²Ha a király az asztalnál ül,
nárdusom árasztja illatát.

¹³Mint egy köteg mirha,
mely keblemen nyugszik,
olyan az én szerelmesem.

¹⁴Mint a ciprusfürt Én-Gedí szőlőiben,
olyan az én szerelmesem.

¹⁵De szép vagy, kedvesem, de szép vagy!
Szemeid galambok.

¹⁶Szép vagy te is, szerelmesem,
gyönyörű vagy!
Fekvőhelyünk üde zöld.
¹⁷Cédrusok házunk gerendái,
mennyezete ciprusfa.

A szerelem öröme a tavasz szépségében

2¹A Sárón nárcisza vagyok én,
a völgyek lilioma.
²Mint lilium a tövisek közt,
olyan kedvesem a lányok közt.
³Mint almafa az erdő fái közt,
olyan szerelmesem a legények közt.
Árnyékában vágyom ülni,
gyümölcse édes ínyemnek.
⁴Elvitt engem a borozóhelyre,
melynek jelvénye a szerelem.
⁵Erősítetek aszú szőlővel,
üdítetek fel almával,
mert a szerelem betege vagyok!
⁶Bal karja a fejem alatt,
jobbjaival átölel engem.
⁷Kérve kérlek titeket,
Jeruzsálem lányai,
a gazellákra és a mező szarvasaira:
Ne keltsétek, ne ébresszétek föl
a szerelmet, amíg nem akarja!

⁸Szerelmesem hangját hallom! Jön már,
ugrálva a hegyeken,
szökdelve a halmokon.
⁹Mert olyan szerelmesem, mint a gazella,
mint a fiatal szarvas.
Itt áll már falaink mellett,
benéz az ablakon,
betekint a rácson.
¹⁰Szerelmesem így szólított meg:
Kelj föl, kedvesem,
szépségem, jöjj már!
¹¹Nézd, vége van a télnek,
elmúlt az esőzés, elment.
¹²Megjelentek a virágok a földön,
itt az éneklés ideje,
gerlebúgás hangzik földünkön.
¹³Érleli első gyümölcset a fügefafa,
és a virágzó szőlők illatoznak.
Kelj föl, kedvesem,
szépségem, jöjj már!
¹⁴Galambom, a sziklahasadékban,

a magas kőszál rejtekében!

Mutasd meg arcodat,

hallasd a hangodat,

mert kellemes a hangod,

és bájos az arcod!

¹⁵Fogjátok meg a rókákat,

a kölyökrókákat,

mert pusztítják szőlőinket,

virágzó szőlőinket!

¹⁶Szerelmesem enyém,

és én az övé vagyok,

övé, ki a liliumok közt legeltet.

¹⁷Ha hűs szél támad,

és megnyúlnak az árnyak,

jöjj vissza, szerelmesem,

a hegyszakadékokon át,

mint a gazella vagy a fiatal szarvas!

A vőlegény érkezése

3¹Ágyamon éjjelente kerestem őt,
akit lelkemből szeretek,

kerestem, de nem találtam.

²Fölkelek azért, és bejárom a várost,

az utcákat és a tereket;

megkeresem, akit lelkemből szeretek!

Kerestem, de nem találtam.

³Rám találtak az örök,

akik a várost járják.

Nem láttátok – kérdeztem –,

akit lelkemből szeretek?

⁴Alig mentem tovább tőlük,

máris megtaláltam,

akit lelkemből szeretek.

Megragadtam, nem is engedem el,

míg be nem vezetem anyám házába,

szülőmnek szobájába.

⁵Kérve kérlek titeket,

Jeruzsálem lányai,

a gazellákra és a mező szarvasaira:

Ne keltsétek, ne ébresszétek föl

a szerelmet, amíg nem akarja!

⁶Mi jön ott a pusztá felől,

mint valami füstoszlop?

Mirha és tömjén illata veszi körül,

az illatszerárus sokféle pora.

⁷Nézd, Salamon gyaloghintója az,

hatvan vitéz van körülötte

Izráel vitézei közül!

⁸Mindnyájan kardforgatók,
gyakorlott harcosok,
mindegyiknek kard van az oldalán,
nem rettegnek éjszaka sem.

⁹Gyaloghintót csináltatott magának
Salamon király a Libánon fáiból.

¹⁰Oszlopait ezüsből csináltatta,
támláját aranyból, ülését bíborból,
belsejét szeretettel hímezték
Jeruzsálem lányai.

¹¹Jertek ki, Sion lányai,
nézzétek Salamon királyt a koronával,
mellyel megkoronázta anyja
nászának napján,
szíve örömének napján!

A menyasszony szépsége

4¹Mily szép vagy, kedvesem,
mily szép vagy!

Szemeid galambok fátyolod mögött.
Hajad olyan, mint egy kecskenyáj,
amely Gileád hegyeiről hullámszik alá.

²Fogaid olyanok,
mint a megnyírt juhok,
melyek az úsztatóból jönnek:
mindegyiknek van párja,
nincs köztük magányos.

³Ajkad, mint a karmazsinfonál,
és bájos vagy, ha beszélsz;
halántékd, mint gránátalma gerezdjei
a fátyolod mögött.

⁴Nyakad oly karcsú, amilyenek
Dávid tornya épült.
Ezer kerek pajzs függ rajta,
mind vitézek pajzsa.

⁵Két melled, mint két özike,
mint gazellapár,
mely liliomok közt legel.

⁶Ha hús szél támad,
és megnyúlnak az árnyak,
elmegek a mirhahegyre
és a tömjénhalomra.

⁷Mindened oly szép, kedvesem,
semmi hibád sincsen.

⁸Jöjj hozzám a Libánonról, menyasszonyom,
jöjj hozzám a Libánonról!

Nézz le az Amáná csúcsáról,
a Szenír és a Hermón csúcsáról,
az oroslánbarlangoktól,

a párdúcok hegyeiről!

⁹Megdobogtattad szívemet,
húgom, menyasszonyom,
megdobogtattad szemed egy pillantásával,
nyakdíszed egy láncocskájával.

¹⁰Mily szép a szerelmed, húgom, menyasszonyom!
Mennyivel jobb szerelmed a bornál,
olajod illatosabb minden balzsamnál.

¹¹Színméz csepeg ajkadról, menyasszonyom,
méz és tej van a nyelveden,
s ruháid illata, mint a Libánon illata!

¹²Bezárt kert az én húgom, menyasszonyom,
bekerített forrás, lepecsételt kút.

¹³Paradicsomkert nőtt rajtad:
gránátalmák édes gyümölcsökkel,
ciprusok nárdusokkal,

¹⁴nárdus és sáfrány,
illatos nád és fahéj,
sok tömjénfával,
mirha és aloé,

sok drága balzsammal;
¹⁵kertekben levő kút, friss víznek forrása,
mely a Libánonról csörgedezik.

¹⁶Támadj föl, északi szél,
jöjj elő, déli szél,
fújj rá kertemre, áradjon illata!
Jöjjön el kertjébe szerelmesem,
és egye annak édes gyümölcsét!

5¹Bejöttem kertembe,
húgom, menyasszonyom!
Szedem mirhámát és balzsamomat,
eszem lépes mézemet, színmézemet,
iszom boromat és tejemet.
Egyetek, igyatok, barátaim,
részegedjete meg a szerelemtől!

A menyasszony keresi vőlegényét, és leírja szépségét

²Aludtam, de ébren volt szívem.

Hallga, szerelmesem kopogtat!
Nyiss ajtót, húgom, kedvesem,
galambom, gyönyörűségem!
Mert fejem belepte a harmat,
fürtjeimet az éjszaka cseppjei.

³Levettem alsóruhámát,
hogyan ölthetném fel?
Megmostam lábaimat,
hogyan piszkolhatnám be?

⁴Szerelmesem benyújtotta
kezét a résen,
és szívem felindult iránta.

⁵Fölkeltem, hogy ajtót nyissak szerelmesemnek,
és kezemről mirha csepegett,
ujjaimról mirha folyt a zárra.

⁶Ajtót nyitottam szerelmesemnek,
de szerelmesem már megfordult, elment.
Lelkem megindult beszédétől,
azért kerestem őt, de nem találtam,
kiáltottam, de nem válaszolt.

⁷Rám találtak az örök,
akik járnak a várost.
Megverték, megsebeztek,
letépték rólam kendőmet
a várfalak őrei.

⁸Esdekelve kérlek, Jeruzsálem lányai!
Ha megtaláljátok szerelmesemet,
mondjátok meg neki,
hogy a szerelem betege vagyok!

⁹Mivel különb szerelmesed a másokénál,
ó, asszonyok szépe?
Mivel különb szerelmesed a másokénál,
hogy így esdekelsz hozzánk?

¹⁰Szerelmesem ragyogó és piros,
tízezer közül is kitűnik.

¹¹Feje színtiszta arany,
hajfürtjei hullámosak és hollófeketék.

¹²Szemei, mint galambok a folyóvíz mellett,
tejben fürödnek, bő víz mellett ülnek.

¹³Arca, mint a balzsamillatú virágágy,
melyben illatos növények nőnek.
Ajakai liliomok,
melyekről csepegő mirha folyik.

¹⁴Kezei aranyhengerek
topázzal borítva,
dereka elefántcsont szobor
zafírokkal rakva.

¹⁵Combjai márványoszlopok
színarany talapzaton.
Termete olyan, mint a Libánon,
pompás, mint a cédrusok.

¹⁶Ínye csupa édesség,
és rajta minden oly kívánatos.
Ilyen a szerelmesem, ilyen a kedvesem,
Jeruzsálem lányai!

Az egymásra találás öröme

6¹Hová ment szerelmesed,
 asszonyok szépe?

Merre indult szerelmesed?

Hadd keressük veled együtt!

²Szerelmesem a kertjébe ment,
 a balzsamillatú virágágyakhoz,
 hogy gyönyörködjek a kertekben,
 és liliomokat szedjen.

³Én szerelmesemé vagyok,
 és szerelmesem az enyém,
 a liliomokban gyönyörködik ő.

⁴Szép vagy, kedvesem, mint Tircá városa,
 gyönyörű, mint Jeruzsálem,
 ámulatba ejtő, mint egy zászlóerdő.

⁵Vedd le rólam szemeidet,
 mert megzavartak engem!
 Hajad olyan, mint egy kecskenyáj,
 mely a Gileádról hullámzik alá.

⁶Fogaid olyanok, mint az anyajuhok nyája,
 mely az úsztatóból jön:
 mindegyiknek van párja,
 nincs köztük magányos.

⁷Halántékod, mint gránátalma gerezdjei
 a fátyolod mögött.

⁸Királyné van hatvan,
 másodfeleség nyolcvan is,
 leány meg számtalan.

⁹De galambom csak egy van,
 ez a tökéletes,
 anyjának egyetlen,
 szülőjének kedvence.
 Nézik a lányok, s boldognak mondják,
 dicsérik a királynék
 és a másodfeleségek.

¹⁰Ki ez a lány?
 Úgy ragyog, mint a hajnal,
 szép, mint a holdsugár,
 tiszta, mint a fénylő nap,
 ámulatba ejtő, mint egy zászlóerdő.

¹¹Lementem a diófaligetbe,
 hogy gyönyörködjem a zsendülő völgyben,
 s megnézzem, fakad-e a szőlő,
 virágoznak-e a gránátalmafák?

¹²Észre sem vettem, amikor
 Ammínádífb kocsijába tettek engem.

A vőlegény és a menyasszony boldog együttléte

7¹Fordulj, fordulj, Szulamit!
Fordulj, fordulj, hadd csodáljunk!

Mit csodáltok Szulamiton,
amikor soraitok közt táncol?!

²Mily szépen lépkedsz saruidban,
te fejedelmi lány!

Csípőd vonalai ékszerekhez hasonlóak,
művészi kéz alkotásai.

³Köldököd kerek csésze,
melyből nem hiányzik a fűszeres bor.
Tested búzahalom

liliomokkal szegélyezve.

⁴Két melled, mint két özike,
mint egy gazellapár.

⁵Nyakad elefántcsont torony,
szemeid hesbóni tavak
a bat-rabbími kapunál;
orrod, mind a Libánon tornya,
mely Damaszkusz felé néz.

⁶Fejed olyan, mint a Karmel,
és fejedén a haj, mint a bíbor;
egy királyt tartanak fogva fürtjei.

⁷Mily szép vagy és mily kedves,
gyönyörűséges szerelmem!

⁸Termeted pálmához hasonló,
melleid szőlőfürtökhöz.

⁹Gondoltam: Felmegyek a pálmafára,
megragadom fürtjeit.

Olyanok melleid, mint a szőlőfürtök,
leheleted, mint az alma illata.

¹⁰Ajkad íze, mint a legjobb boré,
mely szerelmesemtől árad felém,
álomban is megnedvesíti ajkam.

¹¹Én szerelmesemé vagyok,
és ő is utánam vágyódik.

¹²Jöjj hát, szerelmesem,
menjünk ki a mezőre,
háljunk a ciprusok között!

¹³Menjünk korán a szőlőkbe, nézzük meg,
fakad-e a szőlő, kinyílt-e virága,
virágoznak-e a gránátalmafák?

Ott ajándékozlak meg szerelmemmel.

¹⁴A mandragórák illatoznak,
ajtónk előtt ott a sok édes gyümölcs,

van friss, van aszalt is:
szerelmesem, neked tartogattam!

A szeretet mindennél drágább kincs

8¹Bárcsak bátyám lennél,
ki anyám mellét szopta!
Ha az utcán találkozánk,
megcsókolhatnálak, s nem szólnának meg.
²Elvezetnélek, anyám házába vinnélek.
Te tanítgatnál engem,
én meg fűszeres borral itatnálak,
édes gránátalmaborral.
³Bal karja a fejem alatt,
jobbjaival átölel engem.
⁴Kérve kérlek titeket,
Jeruzsálem lányai:
Ne keltsétek, ne ébresszétek föl
a szerelmet, amíg nem akarja!
⁵Ki ez a lány, aki a pusztából jön
szerelmesére támaszkodva?
Az almafa alatt költöttelek fel,
ahol anyád vajúdott veled,
ahol vajúdott, és megszült téged.
⁶Tégy engem, mint pecsétet a szívedre,
mint pecsétet a karodra!
Bizony, erős a szerelem, mint a halál,
legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír.
Úgy lobog, mint a lobogó tűz,
mint az Úrnak lángja.
⁷Sok víz sem tudja eloltani a szerelmet,
folyók sem tudják elsodorni.
De ha valaki háza minden kincsét
kínálná is a szerelemért,
csak megvetnék érte.

⁸Kicsi még a mi hógunk,
nincsen neki melle.
Mit csináljunk hógunkkal,
amikor megkérik?

⁹Hogyha kőfal, építünk rá
ezüst pártázatot;
hogyha pedig ajtó,
bedeszkázzuk cédrusfával.

¹⁰Kőfal vagyok,
melleim, mint a tornyok;
de őelőtte olyan leszek,
mint aki megtalálta boldogságát.

¹¹Szőlője volt Salamonnak
Baal-Hámónban,
szőlőjét örökre bízta,
mindegyikük ezer ezüstöt
hozott a termésért.

¹²A magam szőlőjére
magamnak van gondom.
Az ezer ezüst legyen a tiéd, Salamon,
kétszáz pedig a termés őrzőié.

¹³Te, kertekben lakó lány!
Barátaim a szavadat lesik,
hadd halljam én is!

¹⁴Siess hozzám, szerelmesem,
mint egy gazella
vagy egy fiatal szarvas
a balzsamillatú hegyeken!